

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Wojciech Langer**

Protokolant: **sekr. sądowy Katarzyna Lorek**

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2019 roku

sprawy **J. C.**

syna S. i U. z domu L.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2015, dopuścił do niesporządzenia dla tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 31 marca 2016 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości

tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości

II. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2016, dopuścił do niesporządzenia dla tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 31 marca 2017 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości

tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości

III. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2017, dopuścił do niesporządzenia dla tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 31 marca 2018 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości

tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości

IV. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2018, dopuścił do niesporządzenia dla

tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 1 kwietnia 2019 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości

tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości

I. **uznaje** oskarżonego J. C. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i za to na mocy powołanego przepisu **wymierza** mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. **uznaje** oskarżonego J. C. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i za to na mocy powołanego przepisu **wymierza** mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. **uznaje** oskarżonego J. C. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i za to na mocy powołanego przepisu **wymierza** mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. **uznaje** oskarżonego J. C. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości i za to na mocy powołanego przepisu **wymierza** mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

V. na mocy art. 85 § 1 i § 2 kk, art. 85a kk oraz art. 86 § 1 i § 2 kk biorąc za podstawę orzeczone powyżej kary grzywny **wymierza** oskarżonemu J. C. karę łączną 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

VI. na zasadzie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżonego J. C. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

VII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata D. O. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych obejmującą kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć 60/100) złotych tytułem 23 % podatku VAT – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt II K 592/19

UZASADNIENIE

wyroku z 25 września 2019r.

w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze

i innych konsekwencjach prawnych czynu (art. 422 § 2 kpk).

J. C. został uznany winnym popełnienia czterech przestępstw z art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości, które polegały na tym, że

I. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2015, dopuścił do niesporządzenia dla

tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 31 marca 2016 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości;

II. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2016, dopuścił do niesporządzenia dla tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 31 marca 2017 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości,

III. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2017, dopuścił do niesporządzenia dla tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 31 marca 2018 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości

IV. W N. jako prezes zarządu w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w N., jako kierownik tej jednostki będąc osobą odpowiedzialną na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości za wykonanie obowiązków w zakresie rachunkowości, będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za realizację obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności za rok 2018, dopuścił do niesporządzenia dla tej jednostki tych sprawozdań dla których termin sporządzenia upłynął 1 kwietnia 2019 roku, naruszając obowiązek określony w art. 52 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości.

Za każde z tych przestępstw Sąd wymierzył mu kary grzywny – 80 stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki na 10 zł. W miejsce zbiegających się kar grzywnien orzeczona została kara łączna 150 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 zł.

Wymierzając takie kary i karę łączną Sąd miał na względzie łączność podmiotowo-przedmiotową między poszczególnymi przestępstwami, a także okoliczności łagodzące i obciążające. Oskarżony dopuścił się takich samych przestępstw, godzących w to samo dobro prawne, chronione przez ustawę o rachunkowości. Co roku nie dopełniał, ciążących na nim, jako prezesie zarządu spółki, obowiązku składania sprawozdania finansowego. Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności łagodzące: przyznanie się do winy, a także stwierdzone u niego płytkie zaburzenia nastroju o charakterze dystymii bądź neurastenii oraz obecność cech osobowości nieprawidłowej. Okolicznością obciążającą był zaś brak jakichkolwiek prób wypełnienia obowiązków sprawozdawczych, zarówno za lata objęte za zarzutem, jak i za lata kolejne. Na uwagę zasługuje, że J. C. był już wcześniej karany za tego samego rodzaju przestępstwo. Kara grzywny będzie więc dla niego dolegliwością finansową, która pozwoli mu zrozumieć konieczność wypełniania obowiązków ciążących na osobie odpowiedzialnej za działanie spółki, a także rozważenia celowości jej dalszego prowadzenia w sytuacji gdy nie jest on w stanie podolać tym obowiązkom. Dolegliwość kary łącznej nie przekracza stopnia winy, jest przy tym adekwatna do wagi popełnionych czynów. Kara ta jest więc karą sprawiedliwą. Jej wykonanie przyczyni się do osiągnięcia zarówno wychowawczych, jak i zapobiegawczych celów kary, w tym skłonienia oskarżonego do złożenia odpowiednich sprawozdań, co deklarował w swoich wyjaśnieniach.

Ponadto biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego oraz konieczność wykonania wymierzonej grzywny, Sąd zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Sąd zasądził także, na rzecz adwokata D. O. od Skarbu Państwa kwotę 516,60 zł, tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania sądowego.